

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě, složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Jana Vyklického a Mgr. Radovana Havelce, v právní věci žalobce: **P. P.**, , proti žalované: **Česká advokátní komora**, se sídlem Praha 1, Národní 118/16, proti rozhodnutí žalované ze dne 15. 7. 2016, č. j. 1604/16, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 15. 12. 2016,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Shora označeným usnesením Městský soud v Praze (dále „městský soud“) žalobci nepřiznal osvobození od soudních poplatků a zamítl žalobcův návrh na ustanovení zástupce. Žalobce napadl toto usnesení městského soudu kasační stížností, jež neobsahovala všechny náležitosti podle ustanovení § 106 odst. 1 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Žalobce blíže nespecifikoval důvody, pro které kasační stížnost podal, a neuvedl výslovně, v jakém rozsahu a jednoznačně které rozhodnutí Městského soudu v Praze napadá. Rovněž formulace závěrečného návrhu nebyla v souladu s rozhodovacími možnostmi Nejvyššího správního soudu podle § 110 s. ř. s. Nejvyšší správní soud proto usnesením ze dne 17. 1. 2017, č. j. 3 As 9/2017-13, vyzval žalobce, aby podle výroku tohoto usnesení odstranil vady kasační stížnosti ve lhůtě jednoho měsíce od doručení uvedeného usnesení. Žalobce byl zároveň upozorněn, že v případě marného uplynutí lhůty k odstranění vad bude uvedená kasační stížnost odmítnuta.

Usnesení bylo žalobci doručeno dne 9. 2. 2017 fikcí [§ 50 odst. 2 občanského soudního řádu, ve spojení s § 42 odst. 5 soudního řádu správního (dále „s. ř. s.“)] na jím používanou doručovací adresu. Žalobce do dnešního dne na výzvu zdejšího soudu k doplnění kasační stížnosti nereagoval.

Nejvyšší správní soud konstatuje, že lhůta stanovená k doplnění kasační stížnosti je propadlá. Nejvyšší správní soud je vázán včas uplatněnými kasačními důvody, jejichž absence, nenapravená postupem podle § 106 odst. 3 s. ř. s., brání pokračování v řízení. Neodvratným důsledkem takové situace je pak odmítnutí kasační stížnosti (k tomu viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 12. 2013, č. j. 9 Afs 95/2013 – 25, nebo náleží Ústavního soudu ze dne 10. 8. 2006, sp. zn. I. ÚS 138/06). Lhůtu k doplnění náležitostí (odstranění vad) kasační

stížnosti lze podle výslovné dikce zákona (§ 106 odst. 3 *in fine* s. ř. s.) prodloužit pouze na žádost stěžovatele, a to z vážných důvodů a nejdéle o další měsíc. V projednávané věci ovšem žalobce (stěžovatel) o prodloužení lhůty k odstranění vad kasační stížnosti nepožádal.

Nejvyšší správní soud tedy konstatuje, že kasační stížnost žalobce je namíste odmítnout podle § 37 odst. 5 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., neboť nebyla doplněna ve lhůtě stanovené usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 1. 2017, č. j. 3 As 9/2017 – 13, a zároveň nelze v řízení o kasační stížnosti pro její vady pokračovat.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 3 s. ř. s. (ve spojení s § 120 s. ř. s.), podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba (v tomto případě kasační stížnost) odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. března 2017

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu